

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Beneficia Vetera Et Nova, Divæ Virginis Dittelbacensis

Sang, Eucharius

Wirceburgi, 1607

Septima Miraculorum Cauillatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64129)

*Isaie 7.**Iudicū 6.*

vt ea peteret Rex Achaz; cumque omitteret, iram
 cœlestis Numinis incurrit. Gedeon, vir inuictæ for-
 titudinis, exploraturus, suâne manu populū Israë-
 liticam esset in libertatem asserturus, rogauit vel-
 lus, rore cœlitus misso, humectari, terra interim
 manente arida; ac vicissim, vellere sicco, terram
 madefieri. Vtrumque consecutus est, nec requirendo
 signum, vllam incurrit culpam. At cur acriter
 arguit Christus Phariseos, quando sibi signa mitti
 à cœlo petebant? Nota causa; quia id citra necessi-
 tatem faciebant. Viderant multa ipsum in terris pa-
 trasse Miracula, quibus tamen minimè contenti,
 etiam à cœlo dari rogabant; quo nomine mereban-
 tur, vt grauer eos culparet, vt pote de cuius diuina
 virtute dubitarent. Nos per fidem edocti de infini-
 ta Christi potentia, Miracula non exigimus vt cre-
 damus; sed, fidentur, affirmamus, per illa fidem
 confirmari Catholicam; quin ab eadem aberran-
 tes inuitari, & adduci ad Ecclesiæ gremium. Vtinam
 multi, & absque mora. O adsis pio voto, DEI Be-
 nigna Mater.

Septima Miraculorum Ca- uillatio.

Nonnulli, vt honoris Diuini vindices ha-
 beantur, negant; aliqua DEI parentis, sed
 omnia Christi nomine fieri Miracula.

Sile-

Sileat Hypocrysis. Damus; Christi nomine identidem Miracula fieri. Huc nos quasi manu ducunt Euangelia, & Apostolorum actus. Si verò & interdum Diuorum fiant nomine, per hoc nil prorsus detractum puta DEI honori, cuius beneficio singula fiunt, nec sine eo etiam minimum. Nemo nisi insanæ mentis dixerit, summi in bello Ducis diminutum honorem, nominisq̄ue existimationem, si eius militibus fortibus & generosis, vr̄bis, aut castris expugnatio, vel hostium cædes adscribatur; nam quæcunque præclare gesta, Ducis auspicijs gesta dicentur.

At quid causæ est, cur DEVS, qui Miracula & beneficia, citra aliorum ministeria, conferre potest; plerumque tamen Diuorum, maximè verò Matris suæ nomine, largiatur? Præpotens DEVS, per hæc Diuis honorem defert, quos petulantissimè tractari, & innumeris onerari blasphemijs videt: vt hoc vel solum nomine, vehementer Numinis sit admiranda patientia. Quo enim loco apud Aduersarios est ter sancta Maria? Virgòne? vix, & ægrè perpetua. Viro quidem despõsata; immunis & libera tamen ab omni voto de coelibatu seruando: sancta; sed non perfectâ: beata; non nostro, sed aduersariorum modo, hoc est, fide solum, non operibus, aut meritis: ancilla; vilis interim, obscura, & contempta: ab Angelo magnificè salutarata; sed à nullo deinceps inuocanda. Quid Apostoli, quid Euangelistæ? Paulus, vas con fractum: Ioannes, iuuenis stolidulus: Petrus, DEI abnegator: Matthæus, fœnerator. Quid

*Canisius in
lib: de B.
Maria.*

Chrysoſt:
ſermone de
S. Iuuen.
tio. & Ma.
ximo.

cæteri Sancti ? homines mortui, monſtra, laruæ. Sed ecce, quando per contemptum, ab impia nouitate, & nouâ impietate homines ipſi mortui appellantur, mortuos ad vitam illi reuocant. Dum monſtris monſtra fiunt, imperant monſtroſis Spiritibus, eoſque obnitentes etiam & reluctantes, loco cedere cogunt. Denique corpora eorum, dum impiè conſpuuntur, aut in profluentem, quaſi humo & tellure indigna, proijciuntur, ſignis & prodigijs ſic ea illuſtrat DEVS, vt totum impleant orbem Miraculis. Idcirco, nos ſæpius ea inuiſamus: tumulos adoremus: contingamus magna fide eorum reliquias, vt inde benedictionem aliquam aſſequamur.

Octaua Miraculorum Ca- uillatio.

Bijciunt præterea aliqui. DEVS cum ubique ſit, nullisque terminis ac limitibus circumſcribatur, vanam futilemque eſſe iactantiam, & merum figmentum, potiùs in Mariano domicilio Dettelbacenſi, quàm alibi Miracula edi. Ad hanc calumniam D. Auguſtinus: *Quis poteſt eius (DEI) conſilium perſcrutari, quare in alijs locis hæc Miracula fiant, in alijs non fiant. Quemadmodum non omnes ſancti habent dona curationum, nec omnes habent diiudicationẽ ſpirituum, ita nec in omnibus memorijs Sanctorũ iſta (Miracula) fieri voluit ille, qui diuidit propria unicuique, prout vult.* Adijciamus & nos;

Epistoſa.
137.

ficuti